

però que ambdós demostrin palesament la confiança que mereix el Sindicat, confiança interna atorgada ben ostensiblement pels mateixos sindicats, i confiança externa concedida amplemment per la vertadera representació genuïna de Catalunya.

No hi ha res més desconfiat que el diner, i els sindicats han demostrat l'absoluta confiança en l'esdevenidor del Sindicat i en l'actuació del Consell, aportant a la subscripció oberta per a la construcció del Casal tot el que ha calgut i més del que s'ha demanat. A l'entitat que inspira més confiança per fer-li un préstec, sobre una finca, se l'exigeix el tenir un capital propi de garantia d'un 50 per cent; al Sindicat, els seus socis, i solament els socis, han aportat a la subscripció pel Casal tot el capital i abans de construir-lo, voleu una mostra més gran de confiança?

La Catalunya nostra i l'única representació autèntica, el Consell de la Generalitat, també han demostrat ben públicament la confiança que l'inspira l'organització del Sindicat i la seva eficiència i capacitat. Preveient que, per l'Estatut, Catalunya obtindria l'organització de la pròpia Sanitat i Beneficència, i amb el propòsit de tenir-ho tot ben preparat per al moment oportú, va encarregar al Sindicat l'estructuració d'un acabat projecte de moderna Sanitat i Beneficència, que pogués ésser portat a la pràctica i fos un avenç ben remarcable a oposar a l'estat caòtic actual.

Ha estat ja lliurat el projecte demanat, agraït i elogiat per la Generalitat, i que, quan sigui conegut del públic com avui ja ho és dels entesos, causarà un bell efecte i palesarà la capacitat i preparació de l'estament mèdic català.

Demuestra així mateix la confiança en el Sindicat i la fe en els seus beneficiosos fruits per als associats, l'augment continuat dels inscrits, que de 2.464 que érem al primer de gener del 31, ja som al 31 de desembre 2.751.

Les filloles del Sindicat creades abans del 31, totes han augmentat en volum les seves operacions pròpies, han perfilat i millorat la qualitat. D'una secció vull fer especial esment, la de Beneficència, que ha atorgat, durant l'any 1931, auxiliis benèfics per valor de 18.167'10 pessetes i, malgrat no haver deixat sense auxili proporcionat totes les demandes, la magnimitat dels socis protectors i l'amor al company o successors desvalguts han cobert totes les necessitats i encara ha quedat un remanent en metàl·lic, cas no gaire freqüent.

Per l'esmentat a grans trets, em crec que podem quedar satisfets de l'actuació del nostre Sindicat, podem marcar l'any 31 amb pedra blanca.

No creuria acabada aquesta tasca si no hi afegís dos mots referents als propòsits que creiem que hauria d'ésser l'actuació durant l'any que comencem.

Els nostres propòsits han d'ésser pocs i concrets, i tots ells vénen imposats per les circumstàncies, desenrotllar, implantar i perfeccionar si cal, els projectes aprovats. Entre ells en tenim un que marcarà època en els annals del Sindicat, el que jo en dic la Festa Major del Sindicat, que serà el dia de la inauguració del Casal. aquell dia que tindrem una casa pròpia per a totes les necessitats estamentals, des de la residència d'estudiants a la impremta, des de la domiciliació de totes les entitats mèdiques a la Caixa de Previsió i Crèdit: el Sindicat té avui vida funcional completa, des d'aquell dia tindrà vida plàstica. Allò serà la Catedral del Metge, on s'oficiarà a diari i en certes diades assenyalades de pontifical. A qui no fa il·lusió tenir casa pròpia?

L'aprovació i implantació de l'Estatut a Catalunya planteja a l'organització mèdica un problema, del qual havem de tenir preparada la solució convenient. L'organització professional serà competència de la Generalitat. Quant als organismes i atribucions de cada un d'ells, ja està previst en la ponència esmentada, però queda sense solució un problema urgentíssim: avui, encara que pèssimament, hi ha qui té cura dels orfes dels metges; podem fer el distret, com qui no s'adona dels que estan atesos malament i podem fer com si ignoréssim que en queden alguns que no estan atesos bé ni malament.

Què farem dels nostres orfes?

Com en tindrem cura adequada?

No és hora de què en parlem i obrem?